



**Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor
Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum
Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliae Consultor,
Coordinatus, Seu Omnes ...**

Diana, Antonino

Lugduni, M. DC. LXXX.

80. An infans repertus in valvis Ecclesiae, vel alicujus domus sit
baptizandus sub conditione? Et quid, si scriptum habeat collo appensum
esse baptizatum? Et an etiam in dicto casu baptizandus sit sub ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76393](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-76393)

brachio, vel alia sui corporis parte. Similiter si datur solum probabilis applicatio materiae, vel formae, etiam in casu necessitatis, aut aliorum essentialium, inter quae intentio ministri est, iterandum est sacramentum. Hoc supposito, ad propositum dubium sic respondet Dicaillus *tom. 1. de Sacram. tr. 2. disp. 1. dub. 9. num. 216.* qui habet baptismum tantum probabile, eo quod sint probabiles opiniones ex utraque parte, interim circa periculum mortis eadem probabilitate potest aliqua Sacramenta recipere; maxime illa, quae non sunt, aut possunt esse in damnum aliorum, v. g. Matrimonium, Pœnitentiam, Confirmationem, Eucharistiam: hæc enim omnia, interim dum non est periculum mortis qua probabilitate potest se gerere pro baptizato, potest recipere, sicut enim probabile est illum esse baptizatum, & præcisè quantum atinet ad reverentiam sacramenti, non est peccatum; in eo baptismo permanere; eadem ratione non erit peccatum illa facere, ad quae faciendâ jus habet baptizatus; qualis est usus prædictorum sacramentorum; non tamen licet recipere Sacramentum Ordinis. Ratio disparitatis est, quia sacramentum Ordinis, maxime Sacerdotij (de hoc enim loquitur) ex se est ordinatum ad exercenda munera Ecclesiae, quae pertinent ad salutem animarum; qualia sunt, non solum Sacrificia; sed administratio sacramenti Pœnitentiae, Eucharistiae, & Extremæ-Uctionis; & multo potiori ratione, si fiat Episcopus à quo plures alij Sacerdotes ordinentur; in quibus omnibus erit idem periculum cum eo ipso, quod ille non sit certo, sed tantum probabiliter baptizatus, eadem ratione ceteri ab illo ordinati tantum erunt probabiliter ordinandi, solumque erit probabile sacramentum quodcumque ab illis conferatur, quod in damnum multarum animarum vergere potest; atque adeò, licet præcisè propter reverentiam sacramenti esset eadem ratio hujus, & aliorum sacramentorum, tamen propter damnum, quod inde oriri potest, non videtur licitum. Hæc refert, si dicas, posse prædictum iniciandum abstinere ab his omnibus muneribus præstandis, quae vergunt in damnum aliorum: contra hoc enim est, in eo ipso apparere, non levem deordinationem, stultitiam, aut imprudentiam; quod cum facile possit baptizari sub conditione baptismi certo, & indubitato, velit in has tricas se implicare. Præterea, valde absolum videtur, Sacerdotij sacramentum suscipere, cujus nulla munera possit exercere sine aliquo detrimento sui, & proximorum, si enim absolvat alium, maxime in articulo mortis, & quando est alius, qui sine ullo dubio sit Sacerdos, satis constat ex principiis traditis, illum peccare contra Charitatem proximi, quam tanto periculo exponit conferendo absolutionem non certam. Si verò tantum sacrificet, in hoc ipso etiam apparet non leve noxamentum exhibendo Sacrificia dubia in Ecclesia Dei, & quasi decipiendo fideles, qui sæpe alium potius Sacerdotem, & aliud sacrificium, cui interessent, eligerent. Accedit, quod prædicto Sacerdoti non videtur licitum, quantumvis alias apto, admittere munus Parochi, aut alterius habentis curam animarum, cui incumbit ex officio ministrare sacramenta; id enim esset in damnum ovium, quas exponeret, periculo suscipiendi sacramenta, quae forte non sint vera; ergo nec cum animo abstinendi à muneribus, in quibus periculum proximorum esse possit, licebit prædictum sacramentum Ordinis admittere; cum vix imò ne vix quidem possit aliquod munus exercere proprium ordi-

nis, in quo non sit periculum alicujus damni. Hucusque Dicaillus.

2. Notandum est hic obiter, Quintanadvēn. *in Theol. mor. tom. 1. tractat. 1. singul. 3. num. 3.* docere quod omnes infantes, & adulti à Paganis, Judæis, Sarracenis, aut Hæreticis baptizati, iterum baptizandi sunt sub conditione. Deinde *in sing. 9. num. 2.* patet, idem dicendum esse de omnibus infantibus à parentibus, cognatis, obstetricibus, vel ab aliis laicis, viris, aut fœminis ob mortis periculum, aut aliam causam domi, vel alibi baptizatis, & tandem *singul. 9. num. 3.* docet, Infantem inter Catholicos expositum ad Ecclesiam, vel alicujus domus valvas, scriptum habentem collo appentum, baptismum esse testificans, esse adhuc sub conditione baptizandum; Sed aliqua ex his nimis scrupulosè dicta videntur.

3. Verum, quid dicendum de Episcopo sacerdote, aut Confessario ita dubiis de suo baptismo, ut iterari sub conditione necessarium sit; Quintan. *ubi supra singul. 10. num. 2.* tenet, & bene quod quicumque Episcopus, vel Sacerdos, qui probabiliter, aut prudenter dubius est de sui baptismi valore, omnes ordines susceptos, vel saltem sacerdotalem, & Episcopalem, potest, imò & sub gravi culpa tenetur sub conditione, iterum suscipere. At si autem aliquis curiosus inquirat, quid præstare debeant ij, qui ordines ab Episcopo, & absolutionem sacramentaleni perciperunt à Confessore, de suo baptismo dubii; Pater Quintana, *loco citato singul. 11.* respondet, quod iterari debent sub conditione, tam sacerdotium, quam Diaconatus, aut saltem in omnium sententia sacerdotium est repetendum. Qui verò sacramentaleni absolutionem mortalium receperunt à Confessore, de cujus baptismo dubitatur, repetere debent omnes hujusmodi confessiones; sicut enim ille, de cujus baptismo dubitatur, sub eodem dubij gradu caret potestate ordinis, & jurisdictionis sine qua validè Pœnitentiae sacramentum administrare non valet, sic etiam sub eodem dubio invalidæ omnino sunt absolutiones ab ipso datae, & ita debent hæ confessiones repeti, sicut iterum confitenda sunt peccata mortalia, de quibus dubitatum, absolute, vel ritè probata sint legitimo Confessario: aliter enim periculo se exponit pœnitens non accipiendi verum sacramentum, & permanendi in mortali. Nec obstat dicere, quod pœnitens potuerit per contritionem justificari; vel confessionem postea factam alteri legitimo Confessario (si forsan prior non fuisset verè baptizatus) quia de priori justificatione quis erit sine metu, cum certus esse nequeat, an ad veram contritionem pervenerit. Nec posterior confessio tollet, quod cum cognoverit defectum primi Confessoris, teneatur repetere confessiones illi factas; sicut tenetur confiteri peccata mortalia, quorum oblitus est in aliqua confessione valida, etiam indirectè ab illis sit absolutus, imò, & illa de quibus dubitat, an confessus fuerit, necne, vel quæ confessus fuerit coram Sacerdote, de quo prudenter dubitat an legitimam habeat jurisdictionem, nisi adesset opinio probabilis, aut cum errore communi titulus coloratus jurisdictionem supplens.

RESOL. LXXX.

An infans repertus in valvis Ecclesie, vel alicujus domus sit baptizandus sub conditione?

Et

